

[Finansministeren]

Vi står nu med scribevis af ændringsforeslag, som vi senere i dag skal stemme om. Når det har fundet sted, kender vi det endelige resultat. Vi kender det i virkeligheden nu, og derfor kan vi diskutere ud fra, hvordan den endelige finanslov kommer til at se ud efter afstemningen.

Den vil resultere i højere offentlige udgifter, end regeringen havde ønsket, og det synes jeg skal stå meget klart. Vi havde ønsket, at man kunne fortsætte de offentlige udgifter på uændret niveau målt i faste priser, men det var jo ikke muligt. Det Radikale Venstre er i virkeligheden det eneste parti uden for regeringen, som klart har sagt, at der ikke er plads til vækst i de offentlige udgifter, men Det Radikale Venstre og regeringen har som bekendt ikke flertal.

Socialdemokratiet har foreslået en forøgelse af de offentlige udgifter i størrelsesordenen ca. 8 mia. kr. Fremskridtspartiet har ikke stillet konkrete ændringsforslag til finansloven, men har sagt, at man ønskede besparelser i størrelsesordenen 40 mia. kr.

Jeg synes, at den debat, vi har haft tidligere på dagen i Folketingets spørgetid, klart afslørede, hvad der er hovedproblemet: Fremskridtspartiet ønsker i realiteten at være udenfor og tvinger derfor regeringen til at finde et flertal til anden side. Det er det, det handler om.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind i debatten om, hvorvidt det er godt, at Fremskridtspartiet har stillet ændringsforslag eller ej. Der er da det gode ved, at de ikke har gjort det, at vi ikke skal stemme om dem, men det havde måske været interessant at se et lidt klarere bud på, hvordan man ville nå de 40 mia. kr. Men det er ikke så interessant. Det, der politisk er interessant – og det blev afsløret tidligere på dagen – er, at Fremskridtspartiet kun har ét ønske, at komme i en situation, hvor man kan stemme imod finansloven. Det er på den politiske baggrund, vi skal vurdere finanslovsforslaget, som det nu foreligger.

Hvad er det for nogle forøgelser, der finder sted? I budgetoversigten, som vi har udarbejdet forleden, har vi givet en redegørelse for forøgelserne på de sociale pensioner, på den ekstraordinære regulering af dagpenge, forhøjelsen af kvoten for de almennyttige boliger, puljebeløb til forskning, teknologi, uddannelse samt arbejdsmarkedsspørgsmål, pulje på det sociale område og reform af Statens Uddannelsesstøtte. Det er hovedtemaerne, og regeringen

har her klart givet indrømmelser. Jeg synes også, det skal præciseres ved denne lejlighed, i hvilket omfang det nu har fundet sted.

Lad os først tage folkepensionen. Der var et flertal i Folketinget uden om regeringen, som ønskede at forøge folkepensionen. Igen er det Fremskridtspartiet, der her bidrager til at skabe flertallet. Der kunne finde en betydelig forøgelse sted uden om regeringen, og jeg tror, man må konstatere, at den forøgelse, der nu bliver konsekvensen, er det minimale af, hvad der kan opnås i Folketinget. Jeg skal for en ordens skyld sige, at regeringen naturligvis ikke er principielt imod, at folkepensionen stiger. Vi finder blot ikke, at den nuværende økonomiske situation berettiger til en forøgelse på dette tidspunkt, men nuvel, der var et flertal i Folketinget uden om regeringen.

Så er der dagpengene, hvor man siger 10 pct.s forhøjelse. Jeg gør opmærksom på, at de første 3 pct. allerede af regeringen er indbygget i finanslovsforslaget. Det er den almindelige prisregulering. Jeg gør også opmærksom på, at Det Radikale Venstre i sit ændringsforslag til finansloven har anført, at det ønsker en regulering af dagpengene i forhold til lønudviklingen i øvrigt i overensstemmelse med en aftale med regeringen i forbindelse med finansloven for 1987. Der ville under alle omstændigheder komme en yderligere forhøjelse. Så blev der lagt oveni, og vi havnede på de 10 pct., men det er ikke 10 pct.s forhøjelse, der uden videre er blevet tale om.

Så er der 299 mio. kr. til forbedring af Statens Uddannelsesstøtte. Det er en gammel sag. Den blev allerede i foråret vedtaget af et flertal i Folketinget uden om regeringen. Det er ikke noget, der er kommet ind i forbindelse med de drøftelser, vi har haft forud for debatten om finansloven i dag.

På forskning, teknologi og uddannelse er der så tale om 330 mio. kr. Det er til gengæld penge, som er investeret i fremtiden. Jeg har lagt megen vægt på at få lejlighed til at kommentere disse hovedposter på den måde, jeg har gjort det, for at understrege, at der ikke bare er åbnet for kassen for at få noget til at gå op, men der har været tale om at komme igennem med et finanslovsforslag på et rimeligt niveau og – det vender vi nok tilbage til i morgen – samtidig få gennemført den fulde konkurrenceevneforbedring, som regeringen har lagt op til, nemlig i størrelsesordenen 8-9 pct.